

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 657/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Troščákom, Hlavná 50, Prešov, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 30 CbZm 23/2015 z 20. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“) sa sťažnosťou podanou na Ústavnom súde Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 16. augusta 2016 domáha zrušenia zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“), na základe ktorého bola povinná zaplatiť žalobcovi [REDAKČIA] sumu 63 859 Kč s prísl. a trovy konania v sume 139,50 € bez toho, že by jej bolo rozhodnutie doručované, pretože jej mal byť ako účastníčke s neznámym pobytom ustanovený opatrovník, ktorému bolo doručené aj predmetné rozhodnutie.

2. Aby mohol ústavný súd pristúpiť k vecnému posúdeniu sťažnosti, je najskôr povinný skúmať, či sú naplnené všetky zákonom požadované náležitosti a či sú vôbec dané podmienky pre jej prerokovanie ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). V prejednávacom prípade k takému záveru nedospel. Obsah ústavnej sťažnosti, ako i rozhodnutie ňou napadnuté tak nebolo potrebné bližšie reprodukovat', pretože z dôvodov ďalej vyložených bolo nutné sťažnosť odmietnuť.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Ústavná sťažnosť teda môže, ak neustanovuje zákon inak, smerovať len proti právoplatnému rozhodnutiu o poslednom procesnom prostriedku v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého možno sťažnosť podať v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu; takým prostriedkom sa rozumie riadny a mimoriadny opravný prostriedok, vyjmúť návrh na obnovu konania, a iný procesný prostriedok na ochranu práv, s uplatnením ktorého je spojené začatie súdneho, správneho alebo iného právneho konania.

4. Uplatnenie princípu subsidiarity konania o ústavnej sťažnosti vedie k nutnému záveru, že sťažnosť proti hoci aj právoplatnému a vykonateľnému platobnému rozkazu vydanému okresným súdom je návrhom podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustným. To však sťažovateľke nebráni, aby podala sťažnosť opätovne, až budú dané predpoklady pre jej vecné prejednanie ústavným súdom.

5. V slobodnej spoločnosti je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva hájili a starali sa o ne (*vigilantibus iura*). Ten, kto sa stavia k ochrane svojich práv s neospravedliteľnou ľahostajnosťou alebo nevedomosťou, nemôže s úspechom požadovať ochranu týchto svojich práv ihneď na ústavnom súde, tak ako to urobila v tomto konaní

sťažovateľka prostredníctvom osoby práva znalej (advokáta), u ktorej platí notorieta, že pozná platné právo.

6. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to bez prítomnosti účastníkov na neverejnom pojednávaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2016